

Sygdommen, optræder et nyt Tilfælde, bør det være saaledes i Fremtiden, naar dette Lovforslag er vedtaget, at saa udstedes der Paabud om, at der ikke maa leveres Mælk fra denne Besætning til Mejeriet. Men hvis der kommer en almindelig Epidemi, og et stort Tal af Besætninger har Sygdommen, vil det være ret ørkesløst at forbyde noget saadant og ogsaa økonomisk uoverkommeligt at yde Erstatning til alle de mange, som skulde beholde Mælken hjemme.

Det, der sker gennem dette Lovforslags Fremsættelse og Vedtagelse, er, at der indskydes et nyt Led i Rækken af Bekæmpelsesmidler, nemlig dette, at man kan tilbageholde Mælken mod Erstatning, og det er et Middel, vi hidtil har savnet. Det strengeste og virksomste Middel er straks at slaa alle de syge Dyr og i Regelen hele Besætningen ned. Det er et Middel, vi har anvendt i ret stor Udstrækning det sidste halvandet Aar, men det er et Middel, som er kostbart, og det er ogsaa store Beløb, der er ført til Udgift for Statskassen, dog ikke for store; jeg tror, at det, som er foretaget i saa Henseende, har været fuldkommen rigtigt. Men det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er et Middel, som kun kan anvendes, naar man staar ved Afslutningen eller ved Begyndelsen af en Epidemi, saa det kun drejer sig om faa Tilfælde. Midt under en Epidemi, hvor maaske flere Tusinde Besætninger er angrebet, er Gennemførelsen af et saadant Middel uoverkommeligt. Men saa kan der være Grund til, inden man gaar over til den almindelige Bekæmpelsesmaade med Afspærring og særlig Behandling af Mælken, som et Led at indskyde dette, at man siger: Det er for kostbart at slaa Besætningen ned og erstatte dens Værdi, men saa har vi den Mellemtung kun at erstatte Mælkens Værdi i den Tid, Besætningen er syg. Vi slipper da for at betale det større Beløb, som hele Besætningens Værdi udgør, og jeg tror derfor, det vil være ganske overordentlig heldigt, om dette Forslag om Tilbageholdelsen af Mælken mod fuld Erstatning bliver gennemført.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen udtalte endvidere, at der efter hans Mening var givet alt for mange Dispensationer fra de Bestemmelser, der var truffet gennem de udsendte Instrukser. Jeg maa sige, at det er ikke min Opfattelse, det er mig egentlig ikke bekendt, at Antallet af Dispensationer er ret stort, hvorfor jeg tror, der her foreligger en Misforstaaelse. Fra Ministeriets Side er der ikke

givet noget større Tal af Dispensationer; der kan være enkelte Tilfælde, enkelte særlige Forhold, som kan gøre saadanne Dispensationer rimelige, og som ogsaa peger i Retning af, at der ikke er særlig Fare ved at give dem, men det er i Virkeligheden et meget ringe Antal, der er givet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der ikke hos Ministeriet eller hos Veterinæradministrationen er nogen som helst Tilbøjelighed til at administrere med mange Dispensationer, tværtimod, de Erfaringer, der er høstet her i Landet med Hensyn til denne Sygdoms Optræden, gaar alle i Retning af, at Tabet, ikke det direkte Tab ved selve Sygdommens Optræden i Besætningen, men det indirekte Tab gennem de store Vanskeligheder for vor Kreatur-eksport, løber op i store Beløb, i Millionbeløb, for det enkelte Aar, saa at der i Sandhed er Grund til at bringe alle de Midler i Anvendelse, som overhovedet lader sig bringe i Anvendelse.

Overfor det ærede Medlems venlige Bemærkninger til mig vil jeg gerne sige, at han kan være vis paa, at jeg i saa stor Udstrækning som muligt netop med de Erfaringer, vi nu har bag os, vil drage Omsorg for, at der gaas frem med den største Strengthed overfor denne Sygdom; men Tidspunktet hertil er netop inde, naar Sygdommen er ved at ebbe ud og kun optræder med faa spredte Tilfælde, da er det, at man har Haab om at naa et virkeligt Resultat, at faa rent Land ved at optræde med den yderste Strenghed.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som fremdrog et helt andet Spørgsmaal, der ikke omhandles i dette Lovforslag, nemlig Spørgsmaalet om § 12 i Lov af 14. April 1920 vedrørende smitsom Kastning blandt Husdyrene, udtale, at jeg ogsaa for mit Vedkommende anser denne § 12 for at være af en noget teoretisk Beskaffenhed og at være ogsaa af den Beskaffenhed, at den i Virkeligheden vil være meget vanskelig at faa overhovedet. Jeg deltog jo ikke i de Forhandlinger, der gik forud for denne Lovs Vedtagelse — jeg havde den Gang ikke Sæde i Rigsdagen —, og jeg var ikke opmærksom paa de Forhandlinger, der i saa Henseende fandt Sted. Men jeg maa sige, at da jeg senere saa Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene og blev opmærksom paa denne § 12, forbavsede det mig, at Rigsdagen havde villet vedtage en Lov, der indeholdt Bestemmelser af en saa kategorisk Strengthed som denne Kastningsbestemmelse; men nu var det imid-